**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2014-122 d.d. 7 maart 2014**
**(mr. R.J. Paris, voorzitter met mevrouw mr. M. Nijland als secretaris)**

## Samenvatting

Consument werd in het onderhavige geval door de bank expliciet aangemerkt als private banking klant. De kwalificatie van het begrip private banking brengt met zich mee dat Consument bijzondere aandacht voor zijn doelen en wensen mocht verwachten. Tussen partijen is niet in geschil dat Consument in dat verband een hoge rentevergoeding over zijn spaartegoed nastreefde. De bank stelt zich hierbij op het standpunt dat Consument waarde hechtte aan maximale opnameflexibiliteit, hetgeen door Consument wordt weersproken. Naar het oordeel van de Commissie heeft Consument echter op geen enkele manier aannemelijk gemaakt dat hij minder waarde hechtte aan opnameflexibiliteit. De feiten lijken zelfs het tegendeel te bewijzen. De vordering wordt afgewezen.

Consument,

en

de Coöperatieve Rabobank Amsterdam U.A., gevestigd te Amsterdam, hierna te noemen Aangeslotene.

## 1. Procedure

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:
- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het verzoek tot geschilbeslechting als ontvangen op 4 september 2013; en
- het verweerschrift van Aangeslotene.

De Commissie stelt vast dat tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening niet tot oplossing van het geschil heeft geleid en dat partijen het advies van de Commissie als bindend aanvaarden.
Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op vrijdag 14 februari 2014 en zijn aldaar verschenen.

## 2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

2.1. Vanaf 1984 tot 2011 heeft Consument zowel zakelijk als privé meerdere rekeningen aangehouden bij Aangeslotene. Als private banking klant heeft hij een vaste contactpersoon bij Aangeslotene.

2.2. In augustus 2011 heeft Aangeslotene Consument erover geïnformeerd dat hij een andere vaste contactpersoon zou krijgen. In oktober 2011 heeft een kennismakingsgesprek tussen de nieuwe contactpersoon en Consument plaatsgevonden. Tijdens dit gesprek is het Consument gebleken dat Aangeslotene vanaf 2011 een spaarrekening aanbood waarop 0,3% meer rente werd vergoed dan hij op zijn lopende spaarrekening ontving. Hierbij gold een opnamelimiet van maximaal ¼ deel van het saldo per jaar.

2.3. In oktober 2012 heeft Consument al zijn rekeningen bij Aangeslotene opgezegd.

## 3. Geschil

3.1. Consument vordert dat Aangeslotene wordt veroordeeld tot het betalen van een rentevergoeding van 0,3% over het saldo dat hij vanaf medio 2011 tot en met 22 oktober 2012 aanhield op zijn spaarrekening bij Aangeslotene. Aan deze vordering legt Consument ten grondslag dat Aangeslotene toerekenbaar jegens hem is tekortgeschoten door hem niet te informeren over het feit dat zij een spaarrekening in haar assortiment aanbood waarop een rente van 0,3% meer werd vergoed dan hij op zijn lopende spaarrekening ontving. Dit terwijl het Aangeslotene duidelijk had moeten zijn dat hij een zo hoog mogelijke rente op zijn spaartegoed nastreefde en bereid was hiervoor opnameflexibiliteit prijs te geven.

3.2. Aangeslotene heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

## 4. Beoordeling

4.1. De Commissie stelt voorop dat de zorgplicht van een Aangeslotene in beginsel en in zijn algemeenheid niet zo ver gaat dat zij een Consument op alternatieve spaarproducten binnen of buiten haar assortiment dient te wijzen. Echter Consument werd in het onderhavige geval door Aangeslotene expliciet aangemerkt als private banking klant. De kwalificatie van het begrip private banking brengt met zich mee dat Consument bijzondere aandacht voor zijn doelen en wensen mocht verwachten. Tussen partijen is niet in geschil dat Consument in dat verband een hoge rentevergoeding over zijn spaartegoed nastreefde. Aangeslotene stelt zich hierbij op het standpunt dat Consument waarde hechtte aan maximale opnameflexibiliteit, hetgeen door Consument wordt weersproken.

4.2. Naar het oordeel van de Commissie heeft Consument echter op geen enkele manier aannemelijk gemaakt dat hij minder waarde hechtte aan opnameflexibiliteit. De feiten lijken zelfs het tegendeel te bewijzen. Zo heeft hij ter zitting toegelicht dat hij in de jaren 2008 en 2009 in verband met het plafondbedrag van het depositogarantiestelsel 1/3 deel van zijn spaartegoed heeft overgeboekt naar bankrekeningen elders. Bovendien heeft hij zijn spaartegoed niet opgesplitst en gedeeltelijk vastgezet om in ruil voor opnamebeperkingen een hogere rentevergoeding te verkrijgen. Anderszins blijkt evenmin dat de situatie voor Consument in 2011 was veranderd ten opzichte

van de jaren daarvoor en dat het door Aangeslotene verstrekte spaaradvies onvoldoende bij zijn doelen en wensen aansloot. De Commissie ziet dan ook geen juridische grondslag voor toewijzing van de vordering.

## 5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering bij bindend advies af.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor kifid.nl/consumenten/wie-behandelt-mijn-klacht/4#stappen-plan.